

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2011/99/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 περί της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

(άρθρο 1 της Οδηγίας)

Αντικείμενο της ρύθμισης

Ο παρών νόμος ρυθμίζει α) την αναγνώριση στην Ελλάδα ευρωπαϊκής εντολής προστασίας που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διατάσσει μέτρο προστασίας ενός προσώπου από εγκληματική ενέργεια άλλου προσώπου, που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή, τη σωματική ή την ψυχική ακεραιότητα και αξιοπρέπεια, την προσωπική ελευθερία ή τη γενετήσια ακεραιότητά του καθώς, β) την παρακολούθηση των μέτρων προστασίας που επιβλήθηκαν σε φυσικό πρόσωπο και γ) την αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης αντίστοιχης εντολής που απευθύνει η Ελλάδα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 2

(άρθρο 2 της Οδηγίας)

Ορισμοί

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, νοούνται ως:

- α) "ευρωπαϊκή εντολή προστασίας": απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής του κράτους έκδοσης η οποία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, επιβάλλει σε πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο μέτρο προστασίας άλλου προσώπου,
- β) "μέτρο προστασίας": απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής, η οποία επιβάλλει μία ή περισσότερες από τις απαγορεύσεις ή τους περιορισμούς του άρθρου 4 του παρόντος, σε φυσικό πρόσωπο,
- 3) "προστατευόμενο πρόσωπο": το φυσικό πρόσωπο το οποίο προστατεύεται με μέτρο προστασίας που εκδόθηκε στο κράτος έκδοσης,
- 4) "πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο": το φυσικό πρόσωπο στο οποίο έχει επιβληθεί οποιοσδήποτε από τους αναφερόμενους στο άρθρο 4 περιορισμούς,

5) "κράτος έκδοσης" : το κράτος στο οποίο εκδόθηκε απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής που επιβάλλει μέτρο προστασίας,

6) "κράτος εκτέλεσης" : το κράτος στο οποίο έχει διαβιβαστεί προς αναγνώριση και παρακολούθηση μια ευρωπαϊκή εντολή προστασίας και

7) "κράτος επιτήρησης" το κράτος μέλος στο οποίο έχει διαβιβαστεί δικαστική απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής, κατά την έννοια των άρθρων 24 και 42 του Ν. 4307/2014 (ΦΕΚ Α' 246).

Άρθρο 3

(άρθρο 3, 4 και 16 της Οδηγίας)

Αρμόδιες Αρχές

1. Αρμόδια αρχή για την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, όταν η Ελλάδα είναι κράτος εκτέλεσης, είναι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου της συνήθους διαμονής του προστατευόμενου προσώπου.

2. Αρμόδια αρχή για τη διαβίβαση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, όταν η Ελλάδα είναι κράτος έκδοσης, είναι ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που επέβαλε μέτρο προστασίας ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που επέβαλε αυτό.

3. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζεται ως Κεντρική Αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών εντολών προστασίας, καθώς και για την τήρηση στατιστικών στοιχείων.

4. Οι αρμόδιες αρχές διαβουλεύονται, αν κριθεί αναγκαίο, απευθείας με την αρμόδια αρχή άλλου κράτους για την διευκόλυνση της ομαλής και αποτελεσματικής παρακολούθησης της εντολής προστασίας.

Άρθρο 4

(άρθρο 5 της Οδηγίας)

Πεδίο εφαρμογής

Ευρωπαϊκή εντολή προστασίας εκδίδεται μόνον αν έχει εκδοθεί στην Ελλάδα μέτρο προστασίας, με το οποίο έχει επιβληθεί στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο ένας από τους παρακάτω περιορισμούς:

α) απαγόρευση εισόδου σε ορισμένους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές, στις οποίες διαμένει το προστατευόμενο πρόσωπο ή τις οποίες αυτό επισκέπτεται,

β) απαγόρευση ή ρύθμιση οποιασδήποτε επικοινωνίας με το προστατευόμενο πρόσωπο, μεταξύ άλλων, μέσω τηλεφώνου, ηλεκτρονικού ή απλού ταχυδρομείου, τηλεομοιοτυπίας ή άλλων μέσων,

γ) απαγόρευση ή ρύθμιση δικαιώματος προσέγγισης του προστατευόμενου προσώπου εγγύτερα από προκαθορισμένη απόσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 5

(άρθρο 6 της Οδηγίας)

Έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

1. Ο Εισαγγελέας της έδρας του δικαστηρίου που επέβαλε μέτρο προστασίας ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή επέβαλε αυτό, εκδίδει ευρωπαϊκή εντολή προστασίας όταν α) το προστατευόμενο πρόσωπο αποφασίσει να εγκατασταθεί ή έχει ήδη την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος ή β) όταν το προστατευόμενο πρόσωπο αποφασίσει να διαμείνει ή διαμένει ήδη σε άλλο κράτος μέλος. Ο Εισαγγελέας όταν αποφασίζει για την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, λαμβάνει υπόψη και τη διάρκεια της περιόδου ή των περιόδων που το προστατευόμενο πρόσωπο προτίθεται να παραμείνει στο κράτος εκτέλεσης, όπως και τον βαθμό αναγκαιότητας της προστασίας.
2. Ο Εισαγγελέας εκδίδει ευρωπαϊκή εντολή προστασίας, μόνον κατόπιν αιτήσεως του προστατευόμενου προσώπου, αφού εξακριβώσει ότι το μέτρο προστασίας επιβάλλει έναν από τους αναφερόμενους στο άρθρο 4 περιορισμούς.
3. Πριν από την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο έχει δικαίωμα ακρόασης και αμφισβήτησης του αιτούμενου μέτρου προστασίας, αν δεν είχε τέτοιο δικαίωμα πριν την έκδοση του συγκεκριμένου μέτρου.
4. Το προστατευόμενο πρόσωπο μπορεί να υποβάλει, αυτοπροσώπως ή δι' αντιπροσώπου, αίτηση έκδοσης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ή του κράτους εκτέλεσης. Αν η αίτηση υποβληθεί στο κράτος εκτέλεσης, η αρμόδια αρχή αυτού τη διαβιβάζει, το συντομότερο δυνατόν, στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.
5. Όταν το Δικαστήριο ή ο ανακριτής επιβάλλει μέτρο προστασίας, που αναφέρεται στο άρθρο 4 του παρόντος, ενημερώνει το προστατευόμενο πρόσωπο για τη δυνατότητα που αυτό

έχει, αν προτίθεται να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος, να ζητήσει την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας πριν εξέλθει από την Ελλάδα .

6. Εάν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις έκδοσης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, ο Εισαγγελέας απορρίπτει την αίτηση του προστατευόμενου προσώπου και με την ίδια διάταξη τον ενημερώνει για το δικαίωμα προσφυγής του κατ' αυτής. Το προστατευόμενο πρόσωπο έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της απορριπτικής διάταξης ενώπιον του εισαγγελέως εφετών εντός προθεσμίας 10 ημερών από την επίδοσή της.

Άρθρο 6

(άρθρο 7 της Οδηγίας)

Τύπος και περιεχόμενο της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

Η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας εκδίδεται σύμφωνα με τον τύπο που καθορίζεται στο παράρτημα Ι του παρόντος και περιλαμβάνει:

α) την ταυτότητα και την ιθαγένεια του προστατευόμενου προσώπου και, αν αυτό είναι ανήλικο ή ανίκανο προς δικαιοπραξία, την ταυτότητα και την ιθαγένεια του αντιπροσώπου ή του επιτρόπου του,

β) την ημερομηνία κατά την οποία το προστατευόμενο πρόσωπο προτίθεται να εγκατασταθεί ή να διαμείνει στο κράτος εκτέλεσης, καθώς και την περίοδο διαμονής του, αν αυτή είναι γνωστή,

γ) το όνομα, τη διεύθυνση, τους αριθμούς τηλεφώνου και τηλεομοιοτυπίας, καθώς και, εάν υπάρχει, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Εισαγγελέα του Δικαστηρίου που επέβαλε μέτρο προστασίας ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή που το επέβαλε,

δ) τον αριθμό και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης ή διάταξης που επιβάλλει το μέτρο προστασίας, με βάση την οποία εκδίδεται η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας,

ε) σύνοψη των γεγονότων και των συνθηκών που οδήγησαν στην έκδοση του μέτρου προστασίας στην Ελλάδα,

στ) τις απαγορεύσεις ή τους περιορισμούς που έχουν επιβληθεί με το μέτρο προστασίας στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, τη διάρκειά τους και την ποινή, που τυχόν επιβάλλεται σε περίπτωση παραβίασης της απαγόρευσης ή περιορισμού,

ζ) τη χρησιμοποίηση τεχνικού μηχανισμού, αν προβλέπεται, ο οποίος έχει παρασχεθεί στο προστατευόμενο πρόσωπο ή στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο ως μέσο ενίσχυσης του προστατευτικού μέτρου,

η) την ταυτότητα και την ιθαγένεια του προσώπου που προκαλεί κίνδυνο, καθώς επίσης και τα στοιχεία επικοινωνίας με αυτό,

θ) την παροχή του ευεργετήματος πενίας στο προστατευόμενο πρόσωπο ή στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο στην Ελλάδα, αν ο Εισαγγελέας έχει σχετική πληροφόρηση,

ι) άλλα στοιχεία που μπορούν να συνεισφέρουν στην εκτίμηση του κινδύνου που αντιμετωπίζει το προστατευόμενο πρόσωπο και

ια) τη σαφή ένδειξη ότι η δικαστική απόφαση, κατά την έννοια των άρθρων 24 ή 42 του Ν. 4307/2014 έχει ήδη διαβιβαστεί στο κράτος επιτήρησης, όταν αυτό είναι διαφορετικό από το κράτος εκτέλεσης της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας και τον προσδιορισμό της αρμόδιας αρχής του εν λόγω κράτους για την επιβολή της εφαρμογής της δικαστικής ή άλλης απόφασης.

Άρθρο 7

(Άρθρα 8 παρ. 1 και 2 και 17 της Οδηγίας)

Διαδικασία διαβίβασης

1. Ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που επέβαλε μέτρο προστασίας ή στο οποίο υπάγεται η ανακριτική αρχή, που επέβαλε αυτό, διαβιβάζει την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως και κατά τρόπο που να επιτρέπει στο κράτος εκτέλεσης να διαπιστώνει τη γνησιότητά της. Όλες οι επίσημες επικοινωνίες διενεργούνται απευθείας μεταξύ των αρμοδίων αρχών.

2. Η ευρωπαϊκή εντολή προστασίας μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης.

3. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή, ο Εισαγγελέας απευθύνεται στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία λαμβάνει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης, μεταξύ άλλων και μέσω των σημείων επαφής του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου ή του εθνικού μέλους της Eurojust.

Άρθρο 8

(άρθρο 13 παρ. 1, 2 και 5 της Οδηγίας)

Αρμοδιότητα για την παράταση, ανάκληση ή τροποποίηση του μέτρου προστασίας και εφαρμοστέο δίκαιο

1. Το Δικαστήριο ή η ανακριτική αρχή που επέβαλε μέτρο προστασίας έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να λαμβάνει αποφάσεις α) για την ανανέωση, επανεξέταση, τροποποίηση και ανάκληση του μέτρου προστασίας και β) για την επιβολή μέτρου στερητικού της ελευθερίας

ως αποτέλεσμα ανάκλησης μέτρου προστασίας το οποίο είχε επιβληθεί κατόπιν δικαστικής απόφασης κατά την έννοια των άρθρων 24 και 42 του Ν. 4307/2014. Στη συνέχεια, ο αρμόδιος Εισαγγελέας προσαρμόζει ανάλογα την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας και ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης.

2. Οι αποφάσεις της παραγράφου 1 λαμβάνονται σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο.

Άρθρο 9

(άρθρο 13 παρ. 3 , 4 και 5 της Οδηγίας)

Αρμοδιότητα για λήψη μεταγενεστέρων αποφάσεων

1. Εφόσον δικαστική απόφαση, κατά την έννοια των άρθρων 24 ή 42 του Ν. 4307/2014, έχει ήδη διαβιβαστεί σε άλλο κράτος μέλος ή διαβιβάστηκε σε αυτό μετά την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, οι μεταγενέστερες αποφάσεις λαμβάνονται όπως προβλέπεται στον ανωτέρω νόμο σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις.

2. Όταν το μέτρο προστασίας περιέχεται σε δικαστική απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 24 του Ν. 4307/2014, η οποία έχει ήδη διαβιβαστεί σε άλλο κράτος μέλος ή διαβιβάστηκε σε αυτό μετά την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας και η αρμόδια αρχή του κράτους επιτήρησης έχει λάβει μεταγενέστερες αποφάσεις που επηρεάζουν τις υποχρεώσεις ή τις οδηγίες που περιέχονται στο μέτρο προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 34 του Ν. 4307/2014, ο εισαγγελέας που εξέδωσε την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας αναλόγως ανανεώνει, επανεξετάζει, τροποποιεί, ανακαλεί ή αποσύρει χωρίς καθυστέρηση την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας.

3. Ο εισαγγελέας που εξέδωσε την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης για οποιαδήποτε απόφαση έχει ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΥΘΗΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 10

(άρθρο 9 παρ. 1 και 4, 8 παρ. 3 της Οδηγίας)

Διαδικασία και προϋποθέσεις αναγνώρισης

1. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου της συνήθους διαμονής του προστατευόμενου προσώπου αναγνωρίζει με διάταξή του την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας που του διαβιβάστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 7 και λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την

εκτέλεσή της εκτός αν συντρέχει λόγος άρνησης της αναγνώρισης σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος.

2. Ο Εισαγγελέας μπορεί να αναβάλει την έκδοση της διάταξης για την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολή προστασίας έως την παρέλευση εύλογης προθεσμίας, που θέτει για συμπλήρωση ή διόρθωση της εντολής, όταν αυτή είναι ελλιπής.

3. Εάν ο Εισαγγελέας δεν είναι αρμόδιος για την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας την διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στον αρμόδιο Εισαγγελέα και ενημερώνει αμελλητί την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως.

Άρθρο 11

(άρθρο 9 παρ. 2 και 3 της Οδηγίας)

Προσαρμογή ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

1. Εάν ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του προστατευόμενου προσώπου εκτιμά ότι τα μέτρα προστασίας που προβλέπει η ευρωπαϊκή εντολή δεν είναι επαρκή και κατάλληλα για τη συνεχή προστασία του προστατευόμενου προσώπου εισάγει σχετική αίτηση ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, το οποίο προσαρμόζει ή επιβάλλει άλλα μέτρα προστασίας που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο για τις ίδιες πράξεις. Στην περίπτωση αυτή, τα προσαρμοσθέντα μέτρα πρέπει να αντιστοιχούν στο μέγιστο δυνατό βαθμό στα μέτρα προστασίας που έχει λάβει το κράτος έκδοσης.

2. Ο Εισαγγελέας κοινοποιεί στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και στο προστατευόμενο πρόσωπο τα μέτρα που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου και τις έννομες συνέπειες της παραβίασής τους. Η διεύθυνση ή άλλα στοιχεία επικοινωνίας του προστατευόμενου προσώπου δεν γνωστοποιούνται στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο, εκτός αν είναι αναγκαίο για την εκτέλεση του μέτρου που ελήφθη κατ' εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 12

(άρθρο 10 της Οδηγίας)

Λόγοι άρνησης αναγνώρισης ευρωπαϊκής εντολής προστασίας και υποχρέωση ενημέρωσης

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του προστατευόμενου προσώπου μπορεί να αρνηθεί με αιτιολογημένη διάταξη του την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, εάν:

α) η εντολή δεν είναι πλήρης ή δεν συμπληρώθηκε εντός της προθεσμίας που αυτός όρισε σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 2,

β) δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 4,

γ) το μέτρο προστασίας επιβλήθηκε για πράξη, η οποία δεν είναι αξιόποινη κατά το ελληνικό δίκαιο,

δ) έχει χορηγηθεί αμνηστία στο πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο και το μέτρο επιβλήθηκε για πράξη ή συμπεριφορά, η οποία εμπίπτει στη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων,

ε) προβλέπεται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, ασυλία για το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο,

στ) η πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το μέτρο προστασίας, έχει παραγραφεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,

ζ) η αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας παραβιάζει την αρχή ne bis in idem,

η) το πρόσωπο που προκαλεί κίνδυνο είναι ανεύθυνο ποινικά λόγω της ηλικίας του, σύμφωνα με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, για την πράξη για την οποία έχει εκδοθεί το μέτρο προστασίας και

θ) το μέτρο προστασίας σχετίζεται με ποινικό αδίκημα, το οποίο έχει διαπραχθεί στην Ελλάδα και τιμωρείται κατά το ελληνικό δίκαιο.

2. Η διάταξη με την οποία ο Εισαγγελέας αρνείται την αναγνώριση επιδίδεται στο προστατευόμενο πρόσωπο, το οποίο δικαιούται να προσφύγει ενώπιον του Εισαγγελέα Εφετών εντός προθεσμίας δέκα ημερών από την επίδοση. Για το δικαίωμα προσφυγής το προστατευόμενο πρόσωπο ενημερώνεται γραπτώς ταυτόχρονα με την επίδοση της διάταξης.

3. Όταν ο Εισαγγελέας κρίνει, ότι συντρέχει περίπτωση άρνησης αναγνώρισης της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, ενημερώνει σχετικά, με αιτιολογημένη διάταξή του, την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και το προστατευόμενο πρόσωπο, αναφέροντας σ' αυτό ταυτόχρονα, αν το κρίνει αναγκαίο, ότι μπορεί να ζητήσει την έκδοση μέτρου προστασίας δυνάμει της εθνικής του νομοθεσίας.

Άρθρο 13

(άρθρα 11, 12 και 17 της Οδηγίας)

Παραβίαση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας και ενημέρωση της αρμόδιας αρχής του κράτους έκδοσης

1. Όποιος παραβιάζει την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 232 Α Ποινικού Κώδικα.

2. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του προστατευόμενου προσώπου, όταν διαπιστώνει παραβίαση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, είναι αρμόδιος:

α) να ενεργεί κατ' άρθρο 43 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και β) να λαμβάνει κάθε επείγον μέτρο ώστε να αρθεί η παραβίαση, μέχρι την έκδοση, μεταγενέστερης απόφασης του κράτους έκδοσης.

3. Ο Εισαγγελέας ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για κάθε παραβίαση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας με το τυποποιημένο έντυπο του παραρτήματος II, το οποίο μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 14

(άρθρο 13 παρ. 6 και 7 της Οδηγίας)

Συνέπειες ανάκλησης και τροποποίησης από το κράτος έκδοσης της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

1. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του προστατευόμενου προσώπου, μόλις λάβει επίσημη κοινοποίηση από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για ανάκληση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, ανακαλεί τα μέτρα που έχουν ληφθεί κατά τη διάταξη του άρθρου 10 παράγραφος 1 ή εισάγει σχετική πρόταση ενώπιον του κατά τόπον αρμόδιου Δικαστηρίου για ανάκληση των μέτρων που έχουν ληφθεί κατά τη διάταξη του άρθρου 11 παράγραφος 1.

2. Ο Εισαγγελέας, μόλις λάβει επίσημη κοινοποίηση από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης για τροποποίηση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας :

α) τροποποιεί τα μέτρα που έχουν ληφθεί με βάση την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας ή

β) αρνείται να εκτελέσει το τροποποιημένο μέτρο, εάν αυτό δεν εμπίπτει στους αναφερόμενους στο άρθρο 4 περιορισμούς ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάζονται με την ευρωπαϊκή εντολή προστασίας είναι ελλιπείς, εφαρμοζόμενης αναλόγως της διάταξης του άρθρου 10 παράγραφος 2.

Άρθρο 15

(άρθρο 14 της Οδηγίας)

Λόγοι ανάκλησης των μέτρων που έχουν ληφθεί βάσει ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

1. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών του τόπου συνήθους διαμονής του προστατευόμενου προσώπου ανακαλεί τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εκτέλεση ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, εάν:

α) υπάρχουν σαφή στοιχεία ότι το προστατευόμενο πρόσωπο δεν κατοικεί ούτε διαμένει στο ελληνικό έδαφος ή το έχει εγκαταλείψει οριστικά,

β) έχει παρέλθει η μέγιστη διάρκεια ισχύος των μέτρων που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο,

γ) συντρέχει περίπτωση του άρθρου του άρθρου 14 παράγραφος 2 στοιχείο β.

δ) διαβιβάζεται στην Ελλάδα δικαστική απόφαση κατά την έννοια των άρθρων 24 ή 42 του Ν. 4307/2014 μετά την αναγνώριση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας

2. Ο Εισαγγελέας ενημερώνει για την ανάκληση, αμελλητί, την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και, κατά την κρίση του, το προστατευόμενο πρόσωπο.

3. Στην περίπτωση του στοιχείου (β) της παραγράφου 1, ο Εισαγγελέας, πριν αποφασίσει την ανάκληση των μέτρων, μπορεί να καλέσει με κάθε πρόσφορο μέσο την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και να της ζητήσει να παράσχει πληροφορίες, ώστε να κρίνει αν το συγκεκριμένο μέτρο πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται λόγω ιδιαίτερης φύσης της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

(άρθρο 19 της Οδηγίας)

Σχέση με άλλες συμφωνίες και διακανονισμούς

1. Διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εξακολουθούν να εφαρμόζονται, αν οι συμφωνίες ή διακανονισμοί επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των στόχων του και συμβάλλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση των διαδικασιών για τη λήψη μέτρων προστασίας.

2. Μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, επιτρέπεται να συνάπτονται διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες με τρίτα κράτη, εφόσον αυτές επιτρέπουν την επέκταση ή τη διεύρυνση των διατάξεων του παρόντος και συμβάλλουν στην απλούστευση ή τη διευκόλυνση των διαδικασιών για τη λήψη μέτρων προστασίας.

Άρθρο 17

(Άρθρο 20 της Οδηγίας)

Σχέση με άλλες νομικές πράξεις

1.- Ο παρών νόμος δεν επηρεάζει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2201/2003, της σύμβασης της Χάγης του 1996 σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε

θέματα γονικής μέριμνας και μέτρων προστασίας των παιδιών ή της σύμβασης της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών.

2. Ο παρών νόμος δεν επηρεάζει την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου 4307/2014.

Άρθρο 18

(Άρθρο 18 της Οδηγίας)

Έξοδα

Αν από την εκτέλεση της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας προκαλούνται δαπάνες επί του ελληνικού εδάφους αυτές βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Ο παρών νόμος ισχύει από τη δημοσίευσή του την Εφημερίδα της κυβερνήσεως.